

עמ"ת 52663/07/20 - עאסם רשק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 52663-07-20

בעניין: עאסם רשק

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ העורר: עו"ד מוחמד ח'לאילה

ב"כ המשיבה: עו"ד עדי רכמן יפה; עו"ד דניאל זוהר

החלטה

1. לפניי ערר על החלטותיו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' צימרמן) שניתנו ביום 2.7.20 וביום 9.7.20, במ"ת 38909-06-20, ואשר בהן הורה בית המשפט על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. עיקר הערר מופנה נגד קביעתו של בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העובדות המיוחסות לעורר בכתב האישום.

2. בכתב האישום שהוגש נגד העורר ונגד שניים אחרים מיוחסים לעורר שני אישומים:

באישום מס' 1 מואשם העורר בכך שביחד עם שני הנאשמים האחרים הוא גנב ביום 2.6.20 מעמותת "קופת צדקה" שבבית שמש, 20 ארגזים שהיו מונחים מחוץ למחסן העמותה ואשר הכילו פסטה בשווי של כאלפיים שקלים.

באישום מס' 5 מואשם העורר בכך שביחד עם נאשם מס' 1 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למשיבה, הוא פרץ ביום 15.4.20 לחניון מרכול "קואופ" שבגבעה הצרפתית בירושלים, וגנב ארגזים רבים שהכילו מוצרי מזון שונים וכן שלושה משטחי נייר טואלט, בשווי מצטבר של 33,772 ₪.

3. ב"כ העורר לא חולק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון, ואולם הוא טוען כי עוצמתן נמוכה. זאת שכן לדבריו העורר ישב בחלק האחורי של המכונית בה הגנבים הגיעו למקום ולא ירד מהמכונית, ולכן לא ניתן לייחס לו שותפות בגניבה (ר' דברי הסניגור בעמ' 12 שורות 29-32 לפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא).

4. נחה דעתי כי יש ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת לגבי המיוחס לעורר באישום הראשון. הגניבה ארעה בחניון עמותת "קופת צדקה" בבית שמש בשעה 01:08. העורר אינו חולק על כך שהוא היה במכונית שבה הגיעו הגנבים למקום ואשר בה נמצאה הסחורה שנגנבה זמן קצר לאחר הגניבה. בנסיבות אלה, על פני הדברים יש קושי בטענת העורר שהוא לא היה מעורב במעשה הגניבה, מה גם שכפי שעולה מהחלטת בית משפט קמא, כאשר נאשם 2 נשאל "מי העמיס את הדברים לאוטו" הוא השיב: "ארבעתנו" (עמ' 21 שורות 8-9).

5. אשר לאישום מס' 5 - לדברי ב"כ המשיבה, בצילומים שמצויים בחומר החקירה ניתן לראות שתי כניסות של מכוניות לחניון בו הייתה מצויה הסחורה שנגנבה:

הכניסה האחת היא של מכונית פרטית. היא נכנסה בשעה 19:15 ויצאה בשעה 19:22.

הכניסה השנייה היא של מכונית מסחרית. היא נכנסה בשעה 21:45 ויצאה בשעה 22:08.

6. המשיבה מייחסת למשיב שותפות בביצוע ההתפרצות והגניבה בין היתר בהסתמך על תמונות שנמצאו במכשיר הטלפון הנייד שלו, ואשר לטענת המשיבה הן תמונות של הרכוש שנגנב:

בשעה 19:34 יש תמונה של פסטה.

בשעה 22:21 יש תמונה של ניירות טואלט בתוך מכונית מסחרית.

7. במהלך הדיון בערר טענה ב"כ המשיבה כי התמונות צולמו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של העורר. העורר חלק על כך וטען, כי התמונות לא צולמו באמצעות מכשיר הטלפון שלו, אלא הועברו למכשיר זה באמצעות הוואטסאפ המשפחתי.

8. לנוכח מחלוקת זו, בתום הדיון שהתקיים לפניי התבקשה הבהרה מטעם המשטרה. הבהרה כזו נמסרה באמצעות מזכר מיום 3.8.20 של השוטר דוד כהן. מהמזכר שהוגש עולה, כי התמונות נפרקו ממכשיר הטלפון הנייד של העורר, וזאת "בנתיב הוואטסאפ". החוקר כהן כתב במזכרו: "אין ביכולתי לשלול או לאמת כי מקור התמונה הוא אכן ממכשיר זה. כמו כן, אין ביכולתי לשלול או לאמת את כיוון תעבורת התמונה - שליחה/קבלה".

9. לדברי ב"כ העורר, ההבהרה של השוטר כהן מחזקת את טענת העורר כי התמונות לא צולמו על ידו. ב"כ העורר מוסיף וטוען "... כי גם היום לא ראה החוקר המיומן להתייחס לבדיקה פיזית של

המשכיר (צ"ל: "המכשיר") אלא רק לפריקת התמונות! מדוע הוא או חוקר אחר לא ראה לנכון לפתוח את הטלפון ולבדוק מה מקור התמונות. בנקל ניתן לדעת אם אדם מקבל תמונה בוצא"פ או מעביר תמונה בוצא"פ, והאם התמונה בכלל מצויה בגלריית התמונות בעקבות הורדה או תצלום. אלא שלא החוקר המיוחד עשה זאת ולא חוקריו של העורר" (סעיף 4 ל"תגובת העורר להבהרת החוקר המיומן").

10. ב"כ העורר מוסיף וטוען, כי האיכונים שנעשו לטלפון הנייד של העורר מעלים, כי במועד בו לפי הטענה בוצעה הגניבה (בין השעות 21:45 ל- 22:08) נקלט הטלפון שלו במספר אנטנות שונות, דבר שמלמד על כך שהעורר היה בתנועה ולא שהה באזור הפריצה.

11. במענה לכך מסרה ב"כ המשיבה, "כי טענותיה בפני בית המשפט נעשו על פי הראיות והידע שהיו בפניה באותה העת. ברור כי הבהרת החוקר המיומן לימדה אותנו אחרת..." (סעיף 1 ל"תגובת המשיבה לתגובת העורר"). עם זאת טוענת המשיבה, כי "לאור גרסתו התמונה של העורר בחקירתו בהקשר זה, הרי שהעובדה כי לא ניתן לקבוע פוזיטיבית שהתמונה נוצרה בטלפון שלו, אינה משחקת לטובתו, שכן אין לו כל הסבר אחר להימצאות התמונה בטלפון" (שם, סעיף 3). בנוסף טוענת המשיבה, כי "לא ברור כיצד טענת ב"כ העורר לפיה המשיב היה בתנועה מסייעת לו. ההיפך הוא הנכון. המשיב מאוכן במקום בעת ביצוע העבירה. העובדה שהוא בתנועה רק סותרת עוד יותר את גרסתו התמונה והשקרת לפיה היה בבית. ראיות איכון נבחנות תמיד בהקשר של גרסת החשוד ולחשוד אין כל הסבר סביר לאותם איכונים אלא להיפך, אותה תנועה דווקא מלמדת כי גרסתו לפיה היה בבית, היא שקרית בוודאות" (שם, סעיף 5).

12. בית משפט קמא יצא בהחלטתו מנקודת הנחה שהתמונות של הסחורה שלטענת המשיבה היא הסחורה הגנובה (טענה המוכחשת על ידי העורר) צולמו במכשיר הטלפון הנייד של העורר. מההבהרה של השוטר דוד כהן עולה, שאין כל ביטחון שכך הוא הדבר, ולא ניתן לשלול את האפשרות שהתמונות הגיעו לטלפון של העורר באמצעות הוואטסאפ המשפחתי. מדברי ב"כ העורר עולה, לכאורה, שקיימת אפשרות לברר עניין זה בוודאות והדבר לא נעשה. שאלת קיומה של אפשרות כזו לא התבררה. מכל מקום, על יסוד התמונה המונחת בשלב זה לפני בית המשפט, הרי שלנוכח ההבהרה של החוקר ניתן לקבוע, כי עוצמת הראיות הקיימות נגד העורר קטנה, במידת מה, מכפי שסבר בית משפט קמא. אוסיף, כי הדעת נותנת שבמהלך שמיעת המשפט יתבקש העורר להסביר, מי שלח אליו את התמונות (אם אכן נשלחו) ומדוע.

13. לכך יש להוסיף את העובדה, שעולה לכאורה כי במועד בו ארעה הגניבה העורר היה מצוי בתנועה ולא במקום אחד, מקום הגניבה.

14. במצב דברים זה מצאתי שיש מקום להקל, במידה מסוימת, בתנאי השחרור שנקבעו לעורר. לאחר ששקלתי בדבר, ובהביאי בחשבון בין היתר את העובדה שקיימות נגד העורר ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון וכן את עברו הפלילי של העורר, מצאתי כי יש לבטל את התנאי שהעורר יהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, ותחת זאת יש לקבוע כי הוא יהיה נתון במעצר בית בשעות הלילה, מדי יום החל מהשעה 18:00 ועד למחרת בשעה 08:00. שהייתו של העורר במעצר בית לילי תהיה בפיקוח של

אחד מהמפקחים שנקבעו על ידי בית משפט השלום. שאר תנאי השחרור שנקבעו על ידי בית משפט קמא יעמדו בעינם.

15. המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לענף תביעות; לסניגור; וליחידת הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה היום, ל' אב תש"פ, 20 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.